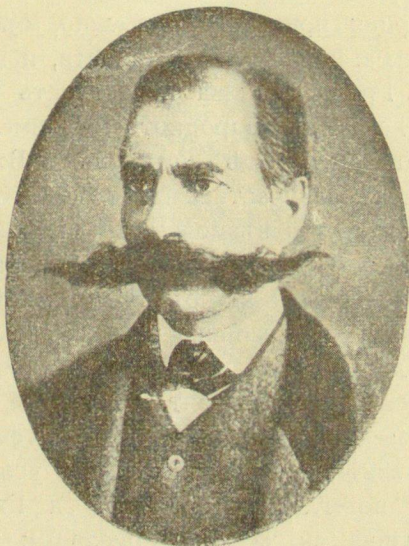

„Събранието на гърцитѣ въ Епидавръ и Тризина назова „всички възврващи въ Христа и имащи за свой бащинъ езикъ грѣцкия еезикъ“ — гърци, а православната религия, както и образованието, получавано въ Атина, направи гърци всички, които станааха тѣхни участници. Православната религия елинизира всичкки православни народи и ги показа като такива, които иматъ единъ гласъ, единъ езикъ, една уста и принадлежатъ къмъ едно племе.“ Но това схщане, което подчинява етническоото начало на културно-религиозното, ще бжде убедително само до известно време и за известни лица; защото тъкмо

14. Панайотъ Хитовъ.

подъ впечатление на грѣцкия шовинизъмъ ще се пробуди у българскитѣ младежи едно остро национално чувство, за да се утвърди то въ борба срещу движението за елинизиране на „сърби, българи, илиирици, епироти, македонци“, които народности и племена били станали „едно тѣло и единъ духъ подъ знамето на православието“, споредъ Спориди.

Въ революцията, избухнала на югъ, сж приобщени не само усилията на отдѣлни български издигнати мже, но и на значителни четнишки части отъ български доброволци. Въ своитѣ мемоари отъ 1855 г. Селимински бележи, възъ основа